

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

05 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocatul Bodean Ina în numele inculpatului Basovschi Evgheni, avocatul Șevciuc Ana în numele inculpatului Braniștov Denis și inculpatul Celac Artur, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2016 și a sentinței Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 29 februarie 2016, în cauza penală privindu-i pe

Basovschi Evgheni **Xxxxxxx**, născut la xxxxxxxxxxxx, originar și domiciliat mun. Bender str. Titov 63;

Braniștov Denis **Xxxxxxx**, născut la xxxxxxxxxxxxxxxx, originar din xxxxxxxx or. xxxxxxxx, domiciliat or. xxxxxxxx str. xxxxxxxx

și

Celac Artur **Xxxxxxx**, născut la xxxxxxxxxxxxxxxx, originar și domiciliat or. xxxxxxxx str. xxxxxxxxxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 09.04.2015-29.02.2016
2. instanța de apel: 18.04.2016-14.06.2016
3. instanța de recurs: 10.02.2017 - 05.04.2017

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 29 februarie 2016, au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal și în temeiul art. 72 Cod penal:

- Basovschi Evgheni **Xxxxxxx**, la 6 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis, fără amendă;

- Braniștov Denis **Xxxxxxx**, la 5 ani 6 luni închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis, fără amendă;

- Celac Artur **Xxxxxxx**, la 5 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis, fără amendă.

A fost admisă integral acțiunea civilă și s-a încasat în mod solidar de la Basovschi E., Braniștov D. și Celac A. în beneficiul lui Mihai Diana suma de 5.000 lei cu titlu de cheltuieli judiciare.

2. Pentru a se pronunța prima instanța a constatat, că Celac A., Basovschi E., și Braniștov D., la 24 februarie 2015, în jurul orei 20.00 min., acționând conform înțelegerii prealabile, repartizând preventiv rolurile între ei și urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoanei, aflându-se în automobilul de model „Nissan Primera” cu numărul de înmatriculare XXXXXXXX, condus de Celac A., au urmărit partea vătămată Mihai Diana, care se deplasa cu automobilul de model „Volkswagen Golf” din regiunea Hipermarketului „Nr. 1” din str. Lev Tolstoi 24/1, mun. Chișinău până la domiciliul acesteia pe str. XXXXXXXXXXXX, mun. XXXXXXXX. După care, în jurul orei 20.15 min., aflându-se în apropierea blocului locativ nr. XXXX din str. XXXXXXXX, mun. XXXXXXXX, Celac A. a rămas la volanul automobilului „Nissan Primera”, pentru a asigura plecarea rapidă de la locul infracțiunii, iar Basovschi E. și Braniștov D. s-au apropiat de partea vătămată Mihai D., care a coborât din automobilul său și aplicând violența nepericuloasă pentru viața și sănătatea acesteia, i-au sustras în mod deschis geanta personală, în valoare de 4.000 lei, în care se aflau bani în sumă de 100 lei, portmoneu în valoare de 200 lei, carduri bancare emise de BC „Banca Economii” SA, BC „Moldindconbank” SA, pe numele părții vătămate Mihai Diana, agendă, certificatul de înmatriculare și alte acte ale automobilului „Volkswagen Golf”, cărți de vizită, alte documente, după care Basovschi E. și Braniștov D. au urcat în automobilul „Nissan Primera”, condus de către Celac A., părăsind locul comiterii infracțiunii, cauzându-i astfel lui Mihai D. un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 4.300 lei.

3. Astfel, acțiunile lui Basovschi E., Braniștov D., Celac A. au fost calificate de către instanța de judecată în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal și anume *jaf, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită de mai multe persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, și cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

3.1 Avocatul Bodean I. în numele inculpatului Basovschi E. prin care a solicitat casarea parțială a acesteia, în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Basovschi E. să-i fie stabilită o pedeapsă neprivativă de libertate, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

În motivarea apelului a invocat:

- prima instanță nu a acordat o eficiență deplină criteriilor generale și speciale de individualizare a pedepsei prin prisma prevederilor art. 7, 61, 75, 76, 78 Cod penal, numindu-i inculpatului o pedeapsă inequitabilă, disproporțională faptei săvârșite de către acesta, fără a lua în calcul circumstanțele concrete ale cauzei;

- prima instanță nu a constatat în privința inculpatului circumstanțe agravante prevăzute de art. 77 Cod penal, în contextul dat, aplicând inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani, nu a respectat prevederile art. 78 alin. (1) lit. a) Cod penal;

- fiind constatate în privința inculpatului doar circumstanțe atenuante la săvârșirea infracțiunii și lipsa circumstanțelor agravante, instanța urma să reducă, în condițiile art. 78 alin. (1) lit. a) Cod penal, pedeapsa principală până la minimumul pedepsei cu închisoare prevăzut la articolul corespunzător din Partea specială a

prezentului cod, adică pedeapsa minimă 5 ani prevăzută de art. 187 alin. (2) Cod penal;

- prima instanță nu a argumentat nici faptul imposibilității aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, fără a formula vreo concluzie referitor la acest aspect;

- prima instanță a omis să se pronunțe asupra circumstanțelor care direct condiționează individualizarea pedepsei inculpatului, astfel nu a analizat și nu a luat în considerație faptul, că inculpatul este unicul întreținător al părinților pensionari de vârstă înaintată inapți de muncă.

3.2 Avocatul Șevciuc A. în numele inculpatului Braniștov D. prin care a solicitat casarea parțială a acesteia, în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care lui Braniștov D. să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

În motivarea apelului a invocat, că la stabilirea pedepsei penale, instanța de judecată nu a ținut cont de faptul, că inculpatul Braniștov D. anterior nu este judecat, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, și-a recunoscut parțial vinovăția, are la întreținere 2 copii minori.

3.3 Avocatul Vuico A. în numele inculpatului Celac A. prin care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Celac A. să fie achitat, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

În motivarea apelului a invocat:

- Inculpatul Celac A. nu a avut nici o înțelegere prealabilă cu Basovschi E. și Braniștov D. de a sustrage careva bunuri. Celac A. nu a cunoscut despre cele întâmplare și comise de aceștia, dar a aflat pe parcursul examinării dosarului;

- fiind audiată în ședința de judecată, cât și în cadrul urmăririi penale partea vătămată Mihai D. a dat declarații prin care a confirmat, că infracțiunea a fost săvârșită de doi participanți care au atacat-o. La urmărirea penală pe parcursul cercetării cauzei fiindu-i prezentate părții vătămate spre recunoaștere persoane, nu l-a recunoscut pe Celac A., însă în ședința de judecată își schimbă declarațiile, precum că l-ar fi văzut în automobil la intersecție când staționau la semafor. La fel, partea vătămată a confirmat faptul, că nu a văzut automobil suspect în curte, iar de la locul unde a fost staționat automobilul în care putea fi Celac A. nu se vedea locul unde a fost atacată;

- în ședința de judecată nu au fost prezentate probe, ce ar demonstra că Celac A. ar fi fost participant la această infracțiune, sau că ar fi fost în înțelegere prealabilă cu Basovschi E. și Braniștov D. Probele ce au fost puse la baza sentinței de condamnare la care se referă instanța de judecată nu demonstrează că Celac A. a fost complice cu Basovschi E. și Braniștov D., și au acționat conform înțelegerii prealabile;

- instanța de judecată la emiterea sentinței de condamnare în privința inculpatului Celac A., nu a dat o apreciere cuvenită fiecărei probe în parte, conform art. 101 Cod de procedură penală;

3.4 Inculpatul Celac A., prin care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie achitat, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de ultimul.

În motivarea apelului a invocat:

- fiind șofer de taxi lucrând cu patentă, a confirmat la toate etapele procesului penal, că nu are nici o tangență la această infracțiune, nu a comis-o, nici nu a fost prezent la punerea ei în aplicare, dar numai din coincidență absurdă s-a aflat acolo în timpul activității de muncă;

- prima instanță examinând în coroborare toate probele, anexate la materialele dosarului și în conformitate cu declarațiile părții vătămate, martorilor, a susținut rechizitoriul prezentat de către procuror.

3.5 Inculpatul Braniștov D., prin care a solicitat casarea parțială a acesteia în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să-i fie stabilită o pedeapsă neprivativă de libertate.

În motivarea apelului a invocat:

- a fost depășită limita termenului de arest în privința sa;

- prima instanță nu a luat în considerație declarațiile părții vătămate care a recunoscut inculpații Braniștov D. și Basovschi E., însă neavând careva probe în privința inculpatului Celac A., ultimul neavând scopul sau o careva înțelegere prealabilă de a participa la infracțiune;

- nu a fost luat în considerație faptul, că nu a fost anterior judecat, având la întreținere doi copii minori, recunoscând vina pe deplin pentru fapta săvârșită.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2016, apelurile declarate au fost respinse ca nefondate și menținută sentința.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut, că prima instanță a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării, just stabilind vinovăția inculpaților în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal.

Instanța de apel a menționat, că prima instanță a stabilit în mod corect situația de fapt și de drept, vinovăția inculpatului care a fost dovedită, apreciind faptele săvârșite de inculpați și încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator.

În opinia instanței de apel, vina inculpaților în comiterea infracțiunii imputate se confirmă prin declarațiile părții vătămate Mihai D., martorilor Rusu A., Cupeț A., Sveacenco I., Guțanu I. și prin materialele cauzei, și anume: procesul-verbal de consemnare a plângerii verbale din 24.02.2015 (f.d. 6 v. I); procesele-verbale de recunoașterea persoanei din 24.02.2015 (f.d. 11-14 v. I); procesul-verbal de ridicare din 02.03.2015 (f.d. 18 v. I); procesul-verbal de ridicare din 25.02.2015 (f.d. 20 v. I); procesul-verbal de examinare a obiectelor din 16.03.2015 (f.d. 22-23 v. I); ordonanța procurorului din 16.03.2015 (f.d. 26 v. I); recipisa din 19.03.2015 (f.d. 27 v. I); procesul-verbal de examinarea a obiectelor din 26.02.2015 (f.d. 31 v. I); procesul-verbal de examinare a documentelor din 23.03.2015 (f.d. 37-38 v. I); raportul de expertiză medico-legală nr. 540/D din 10.03.2015 (f.d. 46 v. I).

Instanța de apel a indicat, că prima instanță corect a apreciat critic declarațiile inculpatului Celac A. date în ședința de judecată, acestea constituind versiunea sa de apărare fiind îndreptate exclusiv spre eschivarea de la răspunderea și pedeapsa penală.

Instanța de apel a stabilit, că potrivit procesului - verbal de recunoaștere a persoanei din data de 24 februarie 2016, din conținutul căreia rezultă, că partea

vătămată Mihai D. l-a recunoscut pe Basovschi E. și Braniștov D., fiind persoanele care au atacat-o în curtea blocului și i-au sustras geanta.

Instanța de apel nu a putut reține argumentele inculpatului Celac A. referitor la faptul, că ultimul nu a avut scopul sau înțelegerea prealabilă cu ceilalți inculpați ca să participe la infracțiune, astfel apreciind întreg materialul probator și anume declarațiile martorului Cupeț A. care a descris cu precizie ca motorul automobilului era în funcțiune, iar ușile din partea dreaptă erau deschise și după ce persoanele care alergau s-au urcat în automobil, ultimul pornindu-se imediat, fapt ce denotă, că anume inculpatul Celac A. a avut rolul de a asigura plecarea rapidă și în siguranță de la locul comiterii infracțiunii.

Totodată, instanța de apel a menționat, că inculpații acționând conform înțelegerii prealabile, repartizând preventiv rolurile între ei și urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, aflându-se în automobilul de model „Nissan Primera” cu n/î XXXXXXXX, condus de Celac A., au urmărit partea vătămată, care se deplasa cu automobilul de model „Volkswagen Golf” din regiunea Hipermarketului „Nr. 1” din str. Lev Tolstoi 24/1, mun. Chișinău până la domiciliul acesteia pe str. XXXXXXXXXXXX, mun. XXXXXX. După care, în jurul orei 20.15 min., aflându-se în apropierea blocului locativ nr. XXXX din str. XXXXXXXX, mun. XXXXXXX, Celac A. a rămas la volanul automobilului „Nissan Primera”, cu motorul pornit, ușile deschise, pentru a asigura plecarea rapidă de la locul infracțiunii, iar Basovschi E. și Braniștov D. s-au apropiat de partea vătămată, care a coborât din automobilul său și aplicând violența nepericuloasă pentru viața și sănătatea acesteia, i-au sustras în mod deschis geanta personală.

Latura subiectivă a infracțiunii examinate se caracterizează prin vinovăție sub formă de intenție directă, fiind prezent obligatoriu scopul de cupiditate, astfel inculpații își dădeau seama de acțiunile lor, de consecințele ce vor surveni, însă urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, împărțind rolurile urmărind partea vătămată, Basovschi E. și Braniștov D. s-au apropiat de ultima, care a coborât din mașina sa, aplicându-i violență nepericuloasă pentru sănătate, în mod deschis i-au sustras geanta personală, astfel pricinuind părții vătămate un prejudiciu considerabil în sumă de 4.300 lei.

Ce ține de argumentul inculpatului Celac A. și a avocatului său, precum că fapta nu a fost săvârșită de inculpat, instanța de apel a reținut că probele examinate dovedesc intenția, apartenența și complicitatea primului ca și complice la comiterea infracțiunii de jaf din 24 februarie 2015. Astfel, partea vătămată în ședința primei instanțe a recunoscut că inculpatul Celac A. fiind șoferul automobilului care o urmărea, la 24 februarie 2015, fiind în drum spre casă, totodată a declarat că, „...era ora 19.30, careva suspiciuni pe parcursul drumului nu a avut, până la intersecția str. Dacia și Băcioii Noi i s-a părut suspect faptul că, automobilul care stătea din dreapta paralel automobilului condus de ea și care o urmărea, și șoferul privea suspect la ea. A încuiat automobilul și s-a deplasat spre casă”. Martorul Cupeț A. a declarat că, a observat aceste 2 persoane care au alergat în direcția automobilului, ușile din partea dreaptă a automobilului erau deschise, motorul era pornit. Ei s-au urcat în automobil și imediat s-au pornit, motorul fiind pornit, i-a văzut din urmă. Modelul automobilului era Nissan Premiera de culoare vișinie. Declarațiile precitate mai sus

sunt în strânsă coroborare cu declarațiile inculpatului Celac A., care a confirmat prezența doamnei cu câinele la plimbare.

În viziunea instanței de apel, intenția inculpatului Celac A. în vederea realizării unei sustrageri fie și deschise a bunurilor altei persoane este dovedită prin comportamentul inculpatului până la comiterea infracțiunii, fiind la volanul automobilului de modelul „Nissa Premiera” a efectuat acțiuni directe de urmărire a victimei până în curtea casei acesteia, a staționat vehiculul într-un loc puțin luminat, a așteptat complicitii săi cu motorul pornit și ușile din partea dreaptă a automobilului deschise, pe timp ploios, friguros, în luna februarie, cât și după, părăsind în viteză cu automobilul, locul comiterii infracțiunii, după ce complicitii săi au urcat, astfel infracțiunea consumată la 24 februarie 2015, ora 20.00 min., față de Mihai D., a fost comisă prin participație.

Instanța de apel verificând motivele apelurilor depuse de avocatul Bodean I. în numele inculpatului Basovschi E., inculpatul Braniștov D. și a avocatului acestuia, a stabilit, că în toate se critică asprimea pedepsei aplicate inculpaților, astfel motivele invocate în acest sens nu pot fi reținute ca temei justificativ de aplicare în privința inculpaților a unei pedepse neprivative de libertate, deoarece se va face imposibil atingerea scopului pedepsei penale.

La fel, instanța de apel a mai constatat, că prima instanță corect a stabilit, că scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate inculpaților, în raport cu personalitate acestora și faptele comise, circumstanțele relevante pentru adoptarea unei condamnări obiective și echitabile, poate fi atins doar prin aplicarea pedepsei închisorii cu izolarea lor de societate, reabilitare și corijare în locurile de detenție, deoarece la caz nu sunt întrunite alte temeieri pentru aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, nefiind rațional și nici legal aplicarea altei pedepse, pe de altă parte nu este rațional nici suspendare condiționată a executării pedepsei închisorii în lipsă de motive ce ar permite o astfel de soluție.

Instanța de apel a indicat, că prima instanță a ținut cont la stabilirea categoriei, modului și a măsurii de pedeapsă inculpaților, de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, și anume: de caracterul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, ce face parte din categoria celor grave (de la 5 ani la 7 ani, cu sau fără amendă de la 500 la 1000 u.c.), de persoana inculpatului Basovschi E. care anterior a mai comis infracțiuni similare, nu este angajat în câmpul muncii, prezența copilului minor în familia acestuia, de persoana inculpatului Braniștov D. care este supus răspunderii penale pentru prima dată, fără antecedente penale, nefiind angajat în câmpul muncii, având la întreținere copii minori și de persoana inculpatului Celac A. care, la fel anterior a mai comis infracțiuni similare de sustragere a bunurilor altor persoane, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării lor, de persoana inculpaților Basovschi D. și Celac A. care anterior au mai fost condamnați pentru infracțiuni similare, de comportamentul acestora de până la comiterea infracțiunii, în timpul comiterii și după aceea. Instanța de fond a reținut ca circumstanțe atenuante recunoașterea vinovăției și căința sinceră, pentru inculpații Basovschi E. și Braniștov D.

Instanța de apel a conchis, că prima instanță și-a motivat soluția menționată, nu a comis careva omisiuni, erori sau viciu fundamental, fiind respectat întreg spectrul

garanțiilor și drepturilor procesuale ale participanților la proces, inclusiv ale inculpaților, obiectiv a stabilit vinovăția acestora, numind o pedeapsa echitabilă, ținând seama de toate circumstanțele pricinii, aplicând o pedeapsă proporțională și echitabilă.

6. Hotărârile judecătorești adoptate în prezenta speță, sunt atacate cu recursuri ordinare de către:

6.1 Avocatul Bodean I. în numele inculpatului Basovschi E., prin care solicită casarea parțială a acestora, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă neprivativă de libertate, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

În motivarea recursului declarat invocă aceleași motive pe care le-a indicat în apel, suplimentare menționează, că:

- inculpatului nu i-a fost stabilită o pedeapsă echitabilă, ea impunând acestuia lipsuri și restricții ale drepturilor lui vădit disproporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și consecințele survenite. Prin aplicarea unei pedepse privative de libertate în privința inculpatului Basovschi E., legea penală nu-și va atinge scopul scontat;

- instanțele de fond i-au aplicat lui Basovschi E. o pedeapsă inadecvată, greșit individualizată și disproporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite și a scopului pedepsei penale - restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea lui, cât și a altor persoane;

- instanța de apel a însușit totalmente concluziile primei instanțe, fără a analiza și a se pronunța referitor la motivele invocate în cererea de apel formulată de apărare.

În drept, avocatul își întemeiază recursul în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală.

6.2 Avocatul Șevciuc A. în numele inculpatului Braniștov D. prin care solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată pedeapsa, conform art. 90 Cod penal.

În motivarea recursului declarat invocă aceleași motive pe care le-a indicat în apel, suplimentar menționează că pedeapsa stabilită inculpatului Braniștov D. este prea aspră, deși acesta a recunoscut vina.

6.3 Inculpatul Celac A. prin care a solicitat casarea acestora, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie achitat de comiterea infracțiunii incriminate.

În motivarea recursului declarat invocă:

- instanțele de judecată au ignorat total declarațiile inculpaților Braniștov D. și Basovschi E., întemeindu-și concluziile pe probe indirecte ce au fost combătute de către apărare în instanța de judecată;

- inculpații Braniștov D. și Basovschi E. au recunoscut vina integral și au declarat, că din locul unde se afla automobilul său nu putea să se vadă locul infracțiunii și că mergeau la prietena lui Braniștov D. Fapta care a avut loc acolo nu o cunoștea nimeni din timp. Totul a apărut spontan, au văzut domnișoara cu geanta și totul s-a petrecut spontan. Când au revenit în automobil, nu i-au spus nimic lui Celac A., acesta nici nu a văzut nimic;

- conform declarațiilor părții vătămate Mihai D. care a declarat, că a fost atacată de două persoane și nu l-a recunoscut pe el, este evident faptul, că nu a participat la comiterea infracțiunii, de asemenea nici martorii audiați nu au dat declarații care confirma vinovăția sa;

- cu referire la declarațiile martorului Cupeț A., acestea nu corespund adevărului și din care rezultă că, motorul automobilului era în funcțiune și ușile automobilului din partea dreaptă erau deschise, în realitate motorul automobilului funcționa deoarece afară ploua, dar faptul că ușile automobilului din partea dreaptă erau deschise nu este adevărat, deoarece conform declarațiilor lui Braniștov D. și Basovschi E. aceștia s-au urcat ambii pe scaunul din spate a automobilului și nu era necesitate ca ușile din partea dreaptă să fie deschise, astfel aceste declarații urmează a fi apreciate critic de către instanță;

- prin decizia instanței de apel s-a constatat faptul, că infracțiunea a fost comisă prin participație, însă probele puse la baza acestei opinii nu dovedesc faptul, că a avut o înțelegere prealabilă cu inculpații de a sustrage careva bunuri. Nu a cunoscut despre intenția acestora de a comite jaf și după cum reiese din declarațiile inculpaților totul s-a petrecut spontan;

- inculpații Braniștov D. și Basovschi E. vina au recunoscut pe deplin, însă au negat faptul că el are o careva implicare la comiterea acestei infracțiuni și din acest motiv nu au beneficiat de prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală;

- instanțele de fond nu au dat o apreciere juridică corectă probelor acumulate în dosar, calificând acțiunile sale conform prevederilor art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, de asemenea nu au motivat care este necesitatea aplicării unei pedepse reale în privința sa și în privința inculpaților Braniștov D. și Basovschi E. care practic vina au recunoscut-o, au făcut declarații și au conlucrat cu organul de urmărire penală, au contribuit la stabilirea adevărului, însă declarațiile acestora nu au fost auzite nici de organul de urmărire penală și nici de instanțele de judecată.

În drept, inculpatul își întemeiază recursul în baza art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor declarate, considerând că acestea urmează a fi respinse, deoarece autorii critică aprecierea probelor, ce ține de starea de fapt a cauzei, stabilirea căreia este de competența instanțelor ierarhic inferioare. La stabilirea pedepsei, instanța s-a condus de principiile generale de aplicare a acesteia, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 75 Cod penal. Încadrarea acțiunilor inculpaților în baza articolului imputat este una corectă, iar aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare reală este pe măsura materialului probant administrat și corespunde prevederilor legale în acest sens, considerând că această pedeapsă va atinge pe deplin scopurile pedepsei penale.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva

hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Autorii își întemeiază recursurile în baza pct. 6), 10), 12) din alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume, *instanța de apel nu s-a pronunțata asupra tuturor motivelor invocate în apel; faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită; s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Instanța de recurs reține, că inculpatul Celac A. invocă în prezenta speță temeiul pentru recurs prevăzut la pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală. Însă, din conținutul recursului declarat Colegiul atestă, că în opinia inculpatului, acesta nu a participat la comiterea infracțiunii și a fost condamnat pentru o faptă care nu a săvârșit-o. Deci, în atare împrejurări, instanța de recurs consideră că, de fapt, inculpatul în recursul declarat semnalează temeiul pentru recurs prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, prin prisma neîntrunirii elementelor infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal în acțiunile inculpatului, solicitând în cele din urmă achitarea. Respectiv, este alogică invocarea temeiului pentru recurs stipulat la pct. 12) al aceleiași norme, precum că *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, fiindcă în asemenea abordare se subînțelege, că totuși inculpatul a săvârșit o careva infracțiune, însă aceasta nu a fost încadrată juridic corect. Totodată, din conținutul recursului nici nu se atestă o argumentare desfășurată a acestui temei pentru recurs, fiind doar indicat la temeiurile de drept.

Pe această linie de considerente, Colegiul penal va examina recursul prin prisma incidenței temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

De remarcat este, că acest temei pentru recurs este aplicabil atunci când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele infracțiunii, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Potrivit lucrărilor dosarului se constată, că inculpatul Celac A. a fost învinuit, recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal și anume – *jaf, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită de mai multe persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei și cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

Conform art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

În cauza supusă judecării Colegiul consideră, că prima instanță și cea de apel corect au stabilit circumstanțele de fapt și de drept, examinând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, astfel corect ajungând la

concluzia privind vinovăția inculpatului Celac A., în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal.

Totodată, nu este fondată nici critica recurentului, în sensul pretinderii că nu a avut o înțelegere prealabilă cu inculpații Braniștov D. și Basovschi E., de a sustrage careva bunuri, nu a cunoscut despre intenția acestora de a comite jaf și nu a participat la comiterea infracțiunii. Dimpotrivă, instanța de recurs atestă, faptul că Celac A. a fost complice la infracțiunea de jaf, se confirmă prin probele cercetate și verificate de instanța de apel și anume:

- declarațiile martorului Cupeț A., care a comunicat că la data de 24.02.2015, plimbându-se cu câinele prin ogrăzile blocurilor adiacente str. Băcioii Noi 14/3, a observat un automobil de model „Nissan Primera” de culoare vișinie, ce avea număr de înmatriculare din regiunea Transnistria și nu găsea loc de parcare, ulterior a observat două persoane de gen masculin ce se deplasau spre fața blocului de pe str. Băcioii Noi, după care a văzut că acele două persoane alergau spre automobilul care avea deja motorul pornit și ușile din partea dreaptă a automobilului deschise, și ei au urcat repede în automobil, pornind în mare viteză, fapt ce i s-a părut straniu, la unul din persoane a observat o sacoșă din polietilenă;

- declarațiile părții vătămate, Mihai D., care a declarat că ajungând la intersecția din str. Dacia cu str. Băcioii Noi, a traversat intersecția în direcția locuinței, unde a observat că din spatele automobilului său se deplasează un automobil;

- declarațiile inculpatului, Celac A., care a menționat că a văzut o doamnă care plimba câinele;

- procesul-verbal de examinare a documentelor din 23.03.2015, prin care au fost supuse examinării informațiile, parvenite din Centrul Unic de Monitorizare și Coordonare, în baza cărora s-a stabilit itinerarul deplasării prin mun. Chișinău a automobilului de model „Nissan Primera”, cu n/î XXXXXXXX condus de către Celac A. și utilizat la comiterea infracțiunii de către Basovschi E., Braniștov D. și Celac A. la 24 februarie 2015 și itinerarul deplasării automobilului părții vătămate Mihai D. de model Volkswagen Golf, n/î K BA 179, conform căruia la orele 20:01 automobilul părții vătămate traversează intersecția bd. Dacia cu bd. Decebal, și se deplasează în direcția ieșirii din mun. Chișinău, înregistrat consecutiv de mijloacele de înregistrare T 18, T 15, T 16, ultimul fiind instalat la intersecția bd. Dacia cu str. Valea Crucii a fixat trecerea automobilului părții vătămate la orele 20:05 min. La orele 20:00 automobilul, cu care se deplasau Basovschi E., Braniștov D., Celac A. traversează bd. Dacia, fiind înregistrat de aparatul pentru măsurarea vitezei mijloacelor de transport 1-21 (magazinul „100 mărunțișuri”);

- declarațiile martorului Guțanu I., care a relatat că fiind la serviciu pe traseul R2, a observat că a trecut un automobil de model Nissan cu n/î T 072, care fiind verificat avea încălcări, astfel l-au ajuns din urmă, ulterior fiind contactați de unitatea de gardă li s-a comunicat, că în sect. Botanica a fost jefuită o doamnă, iar automobilul este de Nissan Primera de culoare roșie cu litera T. Când au stopat automobilul erau trei persoane în salon, pe banchetele din față era șoferul și pasagerul, iar în spate încă un pasager;

- declarațiile inculpaților Braniștov D. și Basovschi E., care au indicat că după ce au observat că automobilul poliției îi urmărește cu girofarul conectat, au aruncat geanta pe fereastra automobilului;

- declarațiile martorului Sveacenco I., conform căruia la intersecția drumurilor Chișinău-Bender pe acostament era o geantă de damă, iar lângă ea careva lucruri.

Instanța de recurs conchide, că toate aceste probe coroborează între ele și indică la intenția inculpatului Celac A. în vederea realizării sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, ce se confirmă prin comportamentul inculpatului până la comiterea infracțiunii, care fiind la volanul automobilului de model „Nissan Primera” cu numărul de înmatriculare XXXXXXXX, a efectuat acțiuni directe de urmărire a părții vătămate până în curtea casei acesteia, care se deplasa cu automobilul de model „Volkswagen Golf”, a staționat vehiculul într-un loc puțin iluminat, a rămas la volanul automobilului și a așteptat complicitii săi Braniștov D. și Basovschi E., cu motorul pornit și ușile din partea dreaptă a automobilului deschise, pe timp friguros în luna februarie și după ce ultimii au urcat, a părăsit în mare viteză cu automobilul, locul comiterii infracțiunii, precum a declarat martorul Cupeț A.

La fel, nu este credibilă versiunea inculpatului Celac A., precum că i-a adus pe Basovschi E. și Braniștov D. la prietena ultimului, deoarece din declarațiile părții vătămate, ultima a observat un automobil din spate care o urmărea, iar conform procesului-verbal de examinare a documentelor din 23.03.2015, automobilul condus de Celac A. se deplasa în mun. Chișinău pe bd. Dacia, practic în același timp cu automobilul condus de partea vătămată. De asemenea, este criticabilă și incidența faptului, că prietena cu care trebuia să se întâlnească inculpații, locuia în aceeași zonă, unde a venit și partea vătămată, iar Celac A. îi aștepta pe Braniștov D. și Basovschi E., cu motorul pornit și ușile din partea dreaptă a automobilului deschise, după care a părăsit cu mare viteză locul în cauză. Rezultând din circumstanțele cauzei, coroborate cu probele administrate la caz, se deduce acel fapt că inculpatul, Celac A., a fost complice la comiterea infracțiunii de jaf.

Totodată, este nefondată și critica recurentului, precum că nu este adevărat că ușile automobilului din partea dreapta erau deschise, deoarece din declarațiile inculpaților reiese că aceștia s-au urcat ambii pe scaunele din spate ale automobilului. În acest sens, instanța de recurs reține, ca fiind juste declarațiile martorului Cupeț A., precum că automobilul „Nissan Primera” avea motorul pornit și ușile din partea dreaptă a automobilului deschise, deoarece acestea sunt în coroborare cu declarațiile martorului Guțanu I., conform căruia, în momentul stopării automobilul „Nissan Primera”, în acesta erau trei persoane, pe banchetele din față era șoferul și pasagerul, iar în spate încă un pasager.

Deși, în prezenta cauză supusă judecării, prevalează probele indirecte în coraport cu cele directe, însă potrivit considerentelor teoretice și jurisprudenței în cazul dacă există două sau mai multe probe indirecte, acestea ar putea fundamenta o hotărâre de condamnare, dacă din înlănțuirea lor logică rezultă o concluzie univocă referitoare la vinovăția inculpaților, fapt incident și în prezenta speță.

Rezumând în ansamblu probele administrate, Colegiul penal statuează că, concluziile la care a ajuns instanța de apel privitor la calificarea acțiunilor, vinovăția inculpaților sunt corecte, corespund materialului probator și în cele din urmă

temeiul pentru recurs semnalat și stipulat la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea.

De asemenea recurenții invocă, ca temeiuri de casare a hotărârilor instanțelor de fond și prevederile art. art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, însă critică hotărârile instanțelor de fond referitor la stabilirea pedepsei, ce se consideră a fi prea aspră și din care considerente se solicită aplicarea unei pedepse mai blânde, cu aplicarea art. 90 Cod penal, în privința inculpaților pentru faptele săvârșite.

Analizând temeiurile invocate pentru recurs, în raport cu circumstanțele și materialele cauzei, Colegiului penal consideră, că în prezenta speța nici unul din ele nu este incident cazurilor de casare, deoarece instanța de apel și-a motivat decizia sa, în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, care cuprinde temeiurile de fapt și de drept ce au dus, la respingerea apelurilor declarate, acordând deplină eficiență și prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpaților, stabilită pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal.

Prin urmare, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

În același rând, instanța de recurs menționează că, conform art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului Cod. Așadar, persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Reieșind din prevederile art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane.

Astfel, instanța de recurs constată, că infracțiunea săvârșită de către inculpați, este prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal și la momentul comiterii infracțiunii prevedea pedeapsa cu închisoare de la 5 la 7 ani cu (sau fără) amendă în mărime de la 500 la 1.000 unități convenționale, iar conform art. 16 alin. (4) Cod penal, se consideră ca infracțiune gravă.

Colegiul notează, că instanțele de judecată trebuie să asigure aplicarea măsurilor aspre de pedeapsă față de persoanele adulte care au săvârșit infracțiuni grave, deosebit de grave și excepțional de grave.

Astfel, pedepsele aplicate inculpaților: lui Basovschi E., de 6 ani închisoare, lui Braniștov D. de 5 ani 6 luni închisoare și lui Celac A. de 5 ani închisoare, fără amendă, se încadrează în limitele sancțiunii normei penale date.

Colegiul penal reține, că în prezenta cauză penală, instanțele de fond au reținut ca circumstanțe atenuante, conform art. 76 Cod penal, în privința inculpaților Basovschi E. și Braniștov D. – recunoașterea vinei, căința sinceră și prezența copiilor minori la întreținere, în privința inculpatului Celac A. nu au fost stabilite careva circumstanțe atenuante, de asemenea în privința inculpaților nu au fost stabilite nici circumstanțe agravante, conform art. 77 Cod penal.

Însă, Colegiul consideră, că instanța de apel întemeiat a conchis, că aceste împrejurări în cauza dată nu sunt suficiente pentru a aplica prevederile art. 90 alin. (1) Cod penal, deoarece inculpații au săvârșit o infracțiune gravă, fiind comisă prin variantele agravate ale acesteia, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei și cu cauzarea de daune în proporții considerabile. Astfel, în viziunea instanței de recurs, fapta comisă de inculpați, prezintă un pericol sporit pentru societate, inculpații nefiind angajați în câmpul muncii, iar Basovschi E. și Celac A. nefiind la prima abatere de lege, chiar dacă antecedentele penale sunt stinse, ceea ce denotă faptul, că pedepsele executate anterior de aceștia nu și-au atins scopul corectării și prevenirii comiterii de noi infracțiuni.

Opozant alegațiilor recurenților despre posibilitatea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpaților și anume suspendarea condiționată a executării pedepsei pentru o perioadă de probațiune, Colegiul penal relevă și faptul, că conform alin. (1) al normei menționate, *dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numaiidacă în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.*

Deci, o condiție prevăzută expres în alin. (1) art. 90 Cod penal constituie concluzia instanței că nu este rațional ca făptuitorul să execute pedeapsa stabilită. Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea efectivă a acesteia. În formarea convingerii, instanța de judecată ține cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv are în vedere întreaga conduită a condamnatului înainte de săvârșirea faptei, după săvârșirea faptei, în timpul judecării, precum și alte aspecte ce privesc personalitatea infractorului, bazându-se pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătorești.

În contextul dat, instanța de recurs, totuși precizează, că prin îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege pentru aplicarea prevederilor alin. (1) art. 90 Cod penal, nu se creează un drept pentru condamnat, ci doar o vocație a acestuia la această măsură de individualizare judiciară a pedepsei.

Ținând cont însă, de prevederile legale enunțate mai sus, Colegiul penal consideră întemeiate considerentele instanței de apel, că în prezenta cauză, nu s-au constatat circumstanțe ce ar justifica suspendarea condiționată a pedepsei cu închisoare în privința inculpaților, deoarece personalitatea acestora nu prezintă garanțiile unei conduite, ce ar permite instanței de judecată de a da dovadă de clemență. La fel, instanța de recurs reține conform revendicării anexate la materialele cauzei (f.d. 70-71 v. I), inculpatul Basovschi E. până la comiterea infracțiunii de jaf, a comis mai multe infracțiuni similare, inclusiv de jaf și furt, fiind condamnat la privațiune de libertate. Tot, din materialele cauzei se atestă, că anterior și inculpatul Celac A. a mai săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 15, 119 alin. (3) Cod penal (red. legii 1961), fiind condamnat la amendă în mărime de 1.440 lei, pe care a achitat-o. Astfel, se atestă faptul că comiterea infracțiunilor, îndeosebi a celor de sustragere a bunurilor altei persoane, pentru inculpatul Basovschi E. și Celac A., a devenit o deprindere și o modalitate de conviețuire în societate, iar aplicarea pedepselor neprivative de libertate, cât și privative de libertate nu-și produc efectul, pentru ca inculpații să-și facă concluziile necesare de a nu comite în continuare abateri de la prevederile legii penale.

Referitor la alegațiile avocaților Bodean I. în numele inculpatului Basovschi E. și Șevciuc A. în numele inculpatului Braniștov D., privind prezența cumulului de circumstanțe atenuante și lipsa circumstanțelor agravante, ce în opinia acestora nu au fost luate în considerare de către instanța de apel, Colegiul menționează, că la prezenta speță, acestea nu sunt suficiente pentru ca inculpații să beneficieze de aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, în raport cu comportamentul acestora în timpul comiterii infracțiunii, care s-au apropiat de partea vătămată și aplicând violența nepericuloasă pentru viața și sănătatea acesteia, i-au sustras în mod deschis geanta, ținând cont și de personalitatea inculpatului Basovschi E., din cazierul judiciar al căruia rezultă o frecvență a comiterii infracțiunilor.

Ce ține de argumentul avocatului Bodean I. în numele inculpatului Basovschi E., cu referire la faptul că fiind constatate în privința inculpatului Basovschi E. doar circumstanțe atenuante la săvârșirea infracțiunii și lipsa circumstanțelor agravante, instanța urma să reducă, în condițiile art. 78 alin. (1) lit. a) Cod penal, pedeapsa principală până la minimul pedepsei cu închisoare prevăzut la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod, adică pedeapsa minimă 5 ani prevăzută de art. 187 alin. (2) Cod penal.

În acest sens, Colegiul penal reține că conform art. 78 alin. (1) Cod penal, în cazul în care instanța de judecată constată circumstanțe atenuante la săvârșirea infracțiunii, pedeapsa principală se reduce sau se schimbă după cum urmează: a) dacă minimul pedepsei cu închisoare prevăzut la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod este mai mic de 10 ani, pedeapsa poate fi redusă până la acest minim. La literele a) și b) alin. (1) art. 78 Cod penal, se omite caracterul

obligatoriu atenuării pedepsei principale și se stabilește doar dreptul instanței de judecată de a reduce pedeapsa.

Astfel, Colegiul penal atestă, că instanțele de fond just au redus pedeapsa sub formă de închisoare aplicată inculpatului Basovschi E. până la 6 ani, fiind prerogativa acestora de a stabili, cât de aproape de limita de jos trebuie să fie redusă pedeapsa.

Având în vedere toate împrejurările cauzei, instanța de recurs consideră, că pedepsele stabilite inculpaților și anume: de 6 ani închisoare lui Basovschi E., de 5 ani 6 luni închisoare lui Braniștov D. și 5 ani închisoare lui Celac A., și modalitatea de executare a acestora, a fost individualizată corect și în așa fel încât ultimii să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare, iar aplicarea unei pedepse mai blânde, poate încuraja pe viitor săvârșirea altor infracțiuni.

Astfel, Colegiul statuează că, pedeapsa individualizată de instanțele de fond, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

În aceste condiții, Colegiul penal, consideră că n-a fost constatată prezența în speța examinată a careva erori de drept, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Având ca reper cele menționate, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Bodean Ina în numele inculpatului Basovschi Evgheni, avocatul Șevciuc Ana în numele inculpatului Braniștov Denis și inculpatul Celac Artur, ca fiind vădit neîntemeiate.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Bodean Ina în numele inculpatului Basovschi Evgheni, avocatul Șevciuc Ana în numele inculpatului Braniștov Denis și inculpatul Celac Artur, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2016, în cauza penală privindu-i pe **Basovschi Evgheni Xxxxxxx**, **Braniștov Denis Xxxxxxx** și **Celac Artur Xxxxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 03 mai 2017.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie